

KLASSEKAMPEN

Mandag 10. januar 2022. Nummer 7. Uke 2. Årgang 54. Løssalg: 40 kroner

A-avis

» Fordi jeg i alle år har prioritert jobb fremfor helse, blir jeg nå straffet økonomisk. **SIDE 18**

Siv Aas

» At unge kvinner valgte å ha forbindelser og sex med soldatene, ble oppfattet som et nasjonalt svik. **SIDE 3**

Wencke Mühleisen

FOTO: CHRISTOPHER OLSSON

Ap-statsråd Tonje Brennans plan for dei private barnehagane:

Slik skal ho stogge profittjakta

INNSTRAMMING: Meir innsyn og openheit i barnehagekonsern, forbod for barnehageselskap mot å drive anna verksemd, og forbod mot å ta opp lån andre stadar enn hos banken. Det er blant krava regjeringa no vurderer.

SIDE 4 OG 5

Avviser gyllen getto

NYTT: Byutviklingsprosjektet vest i Oslo blir ikke bare for eliten, mener byråd Victoria Marie Evensen (Ap). Hun er uenig i byforskernes påstander om «gyllen getto».

SIDE 20 OG 21

Iskaldt før nye samtaler

KALDFRONT: Med situasjonen i Ukraina som bakteppe går Russland i samtaler med USA og andre vestlige land med skarpe krav til Nato. I forkant er forventningene aktivt skrudd ned.

SIDE 12 OG 13

7 059530 000014

Sparsommelige byks: Ayumi Tanaka har sin artistiske brodd i behold.

Submarin stillhet

ALBUM

Ayumi Tanaka Trio
«Subaqueous Silence»

ECM/Universal Music

Den japanske pianisten, komponisten og improvisasjonsmusikeren Ayumi Tanaka har i mye av musikken sin vist en unik sans for klang og rom. Pianospillet hennes har noe poetisk ved seg. Dette er elementer som knappast gjør det overraskende at selskapet ECM har villet inngå et samarbeid med henne.

Det er dog flere sider ved pianistens musikk. Tanaka, som har bodd og arbeidet i Norge siden 2011, er ikke fremmed for å bruke dissonans, ta plutselige dynamiske byks, eller benytte seg av andre grep som kontrasterer, nyanserer, beriker og stundom bryter med det inntrykket som først tegnes opp, både i sin egen musikk eller i samarbeid med andre. Det som uan-

TANAKAS TRE: Ayumi flankert av Meaas Svendsen og Johansen.

FOTO: HELGE HANSEN

sett preger musikken og pianospillet hennes er det sparsommelige: Tanaka spiller gjerne få noter, som da heller får desto større viktighet.

«Subaqueous Silence» er Tanakas debut på ECM med eget band, nærmere bestemt hennes trio. Den består av kontrabassisten Christian Meaas Svendsen – samarbeidspartner gjennom flere tidligere prosjekter – og Per Oddvar Johansen på trommer. Albumet, hvis tittel kan

Tanaka har en unik sans for klang. Piano-spillet hennes har noe poetisk ved seg.

oversettes til «undersjøisk stillhet», preges også av denne styggvakkre, vekselvis skjøre og harde, minimalistiske vektigheten.

På de to første minuttene av åpningsstykket «Ruins» møter vi pianisten helt alene, der hun spiller en og en note som ebber ut før den neste begynner. Nærmest som om hun kaster småstein i et stille vann, og vil at vi skal ta inn over oss ringene som dannes etter at steinene treffer vannflata. Snart kommer dog et slags dunk, og en noe mer urovekkende stemning anes. Litt rasling, noen få brummende noter fra bassen, som lydlige skygger man ikke helt

får taket på hva kommer av.

På «Black Rain» spiller Tanaka trøstende, men også melankolske akkorder over en skjærende, gråtende buet bass, mens trioens på «Ruins II», etter et vart cymbalslag, skisserer en duvende, luftig ballade. Denne avslutter de før det er gått tre minutter, en låt som enkelte kanskje vil oppleve som uferdig og skjelettaktig – men som denne lytteren derimot finner svært besnærende og vakker.

Hos enkelte artister som har gitt ut musikk på ECM har det virket som selskapets noe kjølige og distanserte – tidvis til og med rigide – estetikk, har vært en smule hemmende. I noen tilfeller later særegheter, artistiske brodder og andre tilbøyeligheter til å ha blitt tonet ned, kanskje for å passe inn i dette helhetlige, estetiske bildet.

Heldigvis opplever jeg ikke at dette er tilfellet med Ayumi Tanaka. Både de dvelende, etertentksomme elementene, og de mer stikkende, brytende sidene, de som får deg ut av det trygge og tvinger deg til å lytte, er til stede på «Subaqueous Silence». Særlig tydelig er dette på den avsluttende tittellåten. Her brytes det flytende og meditative av noen dissonante toner og buldrene innspill, men også plutselige øyeblikk av urovekkende stillhet.

Chris Monsen

musikk@klassekampen.no

Banalt fjorårgjennombrudd

ALBUM

Rauw Alejandro
«Vice Versa»

Duar Entertainment/Sony Music

Det heter seg at man først har full likestilling mellom kjønnene den dagen middelmådige kvinner har samme muligheter på karrierestigen som tilsvarende middelmådige menn. Denne på sett og vis

demokratiserende hypotesen er det mulig å anvende på populærmusikken også.

For mens latinostjerner som Bad Bunny og J Balvin begge kan sies å ha levert eksepsjonell musikk på sin vei mot mainstream- og strømmetoppen, er det siste årets reggaeton-stjerneskudd Rauw Alejandro langt mer ordinær i sine leveranser. Puerorikaneren med fødenavn Raúl Alejandro Ocasio Ruiz bekrefter dessuten at sjangerblanding i seg selv – selvsagt – ikke er noen garanti for et interessant uttrykk.

Rauw Alejandro slapp debutalbumet «Afrodisíaco» i november 2020, og oppfølgeren «Vice Versa» kom bare et drøyt halvår senere. I begge tilfeller er det snakk om tidstypisk trap-reggaeton. På 2021-albumet er dette høynet med vesentlig mer R&B, og en hang til den type popklisjeer Max Martin har perfek-

CHECK IT OUT: Jesus.

FOTO: 90TH SHOOTER

sjonert. Med andre ord en sveisen sjangeroverskridelse, trygt innenfor latinopopens egne rammer.

Det er i det hele tatt lite som er utfordrende med «Vice Ver-

sa». Selv de reneste reggaeton-sporene er generiske, frie for friksjon. Her er det lettlikt liste-gjenkjennelse som gjelder, helt ned på banalt bad boy-poseerings-nivå i tekster

som ellers, ikke overraskende, handler om den vanskelige kjærligheten.

Et åpenbart samtidig forbilde er The Weeknd. Det er for eksempel rart at kanadiere ikke er låtskriverkreditert for «Desenfoao», så likt hans «Blinding Lights» låter den. Inspirasjonen derfra er også hørbar i åpningssporet «Todo De Ti», singelen som ga Rauw Alejandro sitt nordamerikanske gjennombrudd, og i skrivende stund har over 700 millioner Spotify-avspillinger.

Men gjennombruddet forteller nok mer om dreininger i mainstream-smaken enn Alejandro's musikalske kvaliteter. Det kan leses som en inkluderende utvidelse – eller som nok en historie om hvordan stedsspesifikke sjangre spises opp, for så å spyttes lettfordøyd ut igjen til massene.

Aslaug Olette Klausen

musikk@klassekampen.no